

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Кюстендил, 17.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Йоланда М. Цекова

Членове: Надя Сп. Георгиева
Мария Ст. Танева

при участието на секретаря Симона Р. Цикова
в присъствието на прокурора Е. П.
като разгледа докладваното от Надя Сп. Георгиева Въззивно
административно наказателно дело № 20221500600423 по описа за 2022
година

Производството е въззивно – по гл. 21 от НПК, приложима по препращане съгласно чл. 378, ал. 5 от НПК и има за предмет проверка на решение № 69/11.04.2022 г., постановено по НАХД № 232/2021 г. по описа на Дупнишкия районен съд (ДнРС).

С решението, ДнРС е постановил, че ОПРАВДАВА Е. М. М., със снета самоличност, за това, че на 28.08.2021г. около 10,00 часа в ***** е причинила лека телесна повреда на А.И.Т. от *****, изразяваща се прорезна рана на външния ляв глезен довело до разстройство на здравето, неопасно за живота и извън случаите на чл. 128 и чл. 129, като деянието е извършила по хулигански подбуди-демонстрирала е чувството си на превъзходство, обиждайки Т. на публично място, наричайки я „*****“ и „*****“, показвайки незачитане личността и здравето ѝ, като е хвърлила празна бутилка от бира по нея, която се е счупила в краката ѝ, като цялото ѝ поведение е изразявало в незачитане на установения закон и обществен ред – престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12, пр.1-во, вр. с чл. 130, ал. 1 от НК.

Недоволна от решението е останала Кюстендилска районна прокуратура (КнРП), Териториално отделение (ТО)- Дупница, поради което го е протестирала с оплакване за неправилност, поради некореспондирането му с доказателствата. Изразено е несъгласие с изводите на съда за субективна несъставомерност на престъплението по чл.130, ал.1 от НК и за липса на квалифициращия признак „ хулигански подбуди за извършване на това

престъпление“. Сочи се, че деянието е извършено с пряк или евентуален умисъл, а не по непредпазливост, както е приел съда, защото обвиняемата е хвърлила стъклена бутилка по пострадалата с цел да я нарани, като дори и да не е искала да я нарани е могла да допусне, че това е възможно. Счита се от прокурора, че поведението на обвиняемата сочи на извод за извършване на леката телесна повреда по хулигански подбуди, тъй като е обиждала пострадалата с нецензурни реплики и я е замерила със стъклена бутилка, вместо да предприеме по отношение на пострадалата (която се е разполагала в собствения ѝ имот) действия, предписани от закона.

По време на въззивните съдебни прения прокурорът е поддържал протеста по съображения за незаконосъобразност на решението, доколкото доказателствата, установявали причиняване на лека телесна повреда по хулигански подбуди.

Ответницата М. е заявила, че иска да бъде оправдана, тъй като само е нарекла пострадалата „*****“, но според обясненията ѝ не е хвърляла бутилка.

Кюстендилският окръжен съд (КНОС), след преценка на протеста, доводите на страните и доказателствата, и след служебна проверка на решението в пределите на правомощията си по чл. 313 и чл. 314 от НПК, за да се произнесе, взе предвид следното:

Първоинстанционният съд е разгледал делото при спазване на реда по гл.28 от НПК. Не е допуснал съществени процесуални нарушения при събирането и проверката на доказателствата. По време на проведеното въззивно съдебно следствие не са събрани доказателства, които да установяват различна фактическа обстановка от приетата от ДнРС.

КНОС, след собствена преценка на доказателства, прие за вярно установена фактическата обстановка от районния съд, която е следната:

Обвиняемата М. и съпруга на пострадалата А. Т. са роднини и живеят в къщи-близнак на *****. Семейството на пострадалата притежават собственост само върху жилищната сграда, а дворното място е собственост на обвиняемата и др.лица.

От няколко години семейство Т. започнали да ползват дворното място, като поставили пейки и вършели някои домакински дейности, като приготвяне на зимнина и др. Тези прояви на своене дразнели обвиняемата, което довело до влошаване на отношенията им.

На 28.08.2021г., около 10ч., пострадалата, заедно със съпруга си поставили скара в дворното място да пекат чушки. Обвиняемата излязла на терасата да простира и виждайки ,че двамата за пореден път ползват дворното място, им се развикала, че нямат право да ползват двора, отправяйки обиди към пострадалата. Последната я игнорирала и продължила да пече чушки, което раздразнило още повече обвиняемата. Обвиняемата взела празна стъклена бутилка и я хвърлила в двора, след което се прибрала. При падането, бутилката се разбила в близост до пострадалата и едно от счупените стъкла я порязало по левия крак. Същата повикала Спешна помощ и след оказана ѝ такава в Спешния център, била изпратена в Хирургичното отделение на Общинската болница за консултация.

Гореизложената фактическа обстановка е установена въз основа на дадените

показания пред районния съд от свидетелите А. и М. Т., св.З.Р., както и от СМЕ, изготвена на досъд.п-во. В подкрепа на гореизложената фактическа обстановка са почти изцяло и обясненията на обвиняемата, с изключение на хвърлянето от нея на бутилка в двора, което обвиняемата е отричала, както и е изразила несъгласие с възможността да бъде порязана пострадалата при такава ситуация. Спорно по делото е нараняването на пострадалата от действия на обвиняемата. По категоричен и несъмнен начин е установено от доказателствата, че отношенията между обвиняемата и пострадалата Т. са влошени поради дългогодишно ползване от семейството на пострадалата на дворното ѝ място, в което на Т. било учредено от наследодател на обвиняемата право на строеж, позволяващо им само да преминават през дворното място до сградата си, но не е да ползват дворното място.

Правилно ДнРС е дал вяра на показанията на св.Т., според които обвиняемата е хвърлила стъклена бутилка в двора, тя се е счупила и е порязала крака на св.Т.. Тези техни показания взаимно се потвърждават, ясни и категорични са, не будят съмнение в достоверността им, не се опровергават от др.доказателства, освен от обясненията на обвиняемата. КнОС не дава вяра на тези обяснения на обвиняемата, като приема, че са нейна защитна теза, целяща оневиняване. Така приема, защото се опровергават от показанията на свидетелите Т., както и от съдържащите се данни за нараняване на пострадалата Т. в медицинско свидетелство от 28.08.2021 г., съдебномедицинска експертиза, копие от Амбулаторен дневник на Хирургично отделение в МБАЛ „Св.Иван Рилски“-гр.Дупница и фоноскопска експертиза, обективизирана в Протокол за извършена експертиза *****, приложени на досъд.п-во.

Правилно ДнРС е дал вяра и на св.Разсолкова, установила влошените отношения между обвиняемата и пострадалата Т., които са ескалирали от около две години във връзка с ползването на дворното място. Показанията ѝ са последователни, убедителни, незаинтересовани и неопровергани от показанията на свидетелите Т. и обвиняемата, поради което следва да бъдат кредитирани.

Предвид установените фактически обстоятелства, правилно ДнРС е приел, че в конкретния случай, събраните доказателства изключват наличието на квалифициращият субективен признак „хулигански подбуди“. Това е така, защото деянието е осъществено изцяло и само по личен мотив, който е доминиращ и е причина за стореното от обвиняемата. Не са установени от доказателствата присъщите характеристики за „хулигански подбуди“, каквито са липса на личен мотив у дееца за телесната повреда и наличие на основен, определящ мотив, чрез увреждането на телесната неприкосновеност на пострадалата да се покаже явно неуважение към обществото и да се демонстрира грубо незачитане на установените социални ценности.

В случая е установено по категоричен начин, че хвърлянето на стъкления предмет-бутилка и обидата от обвиняемата към пострадалата е поради влошените им отношения и гнева на обвиняемата от поведението на пострадалата, която упоритото ползвала двора ѝ въпреки несъгласието на обвиняемата и въпреки липсата ѝ на право за това. При това

положение не може да се приеме, че причинената лека телесна повреда на пострадалата от обвиняемата е без никакви отношения помежду им, без причина, без личен мотив и без видим повод, с цел да демонстрира явно неуважение към обществото, с цел скандал, за да изяви себе си, като погази установения ред, да докаже, че може да върши, каквото си поиска, независимо от нормите на обществото, че вътрешната мотивация ѝ е била за извършване на действие с цел да скандализира обществото, при наличие на които характеристики на стореното от обвиняемата, следва да се приеме, че е действала по хулигански подбуди.

Горните съображения за липса на „хулигански подбуди“ КНОС извежда въз основа на тълкуването, дадено в ППлВС №2/74 г. относно обобщаване на съдебната практика по дела за хулиганство и ППлВС №2/57 озаглавено „По някои въпроси на умишлените убийства“, т.19 указваща приложение на чл.116, т.10 НК (действащата т.11)- т.нар. „убийство, извършено по хулигански подбуди“- „когато убийството е предшествано или съпроводено от хулигански действия, извършени с едно деяние, които са подтикнали дееца да го извърши или когато е извършено от мотиви, изразяващи явно неуважение към обществото, пренебрежение към правилата на обществото и човешката личност“. Това тълкуване намира приложение и относно чл.131, ал.1, т.12 НК, уреждащ престъплението лека телесна повреда по хулигански подбуди, доколкото разликата в състава на престъпленията е единствено относно престъпния резултат.

Констатацията за липса на квалифициращия признак по чл.131, ал.1, т.12 от НК, определящ вида на престъплението и на делото, като такива от „общ характер“, обуславя и признаването на обвиняемата за невиновна и оправдаването ѝ по обвинението. ДнРС не е дължал излагане на правни съображения относно квалификацията на деянието на обвиняемата по чл.130, ал.1 от НК. Достатъчно е било да констатира, че деянието ѝ може да се квалифицира по чл.130, ал.1 от НК, но няма право да обсъжда въпросите по чл.301, ал.1 от НПК относно него, а именно- дали съставлява престъпление по тази правна квалификация или не и защо. Това е така, защото то, съгл.чл.161, ал.1 от НК и чл.247, ал.1, т.2 от НПК се преследва по тѣжба на пострадалия, въз основа на която се образува производството. В случая не е налице тѣжба по чл.81 от НПК и е неприложима разпоредбата по чл.287, ал.5 от НПК, предвиждаща по искане на прокурора и частния обвинител, съдът да се произнесе с присѣда и за престъпление от частен характер, когато по време на съдебното следствие се установи, че престъплението се преследва по тѣжба на пострадалия. А поради това, че квалифицирания състав на престъплението (в случая този по чл.131, ал.1, т.12 НК) винаги съществува заедно с основния (каквото в случая е този по чл.130, ал.1 от НК), недопустимо е съдът да оправдае обвиняемата по част от обвинението – това по чл.131, ал.1, т.12 от НК, а да прекрати производството по делото, поради липса на тѣжба и на право да го признае за виновен по останалата част от обвинението-това по чл.130, ал.1 от НК. В настоящето производство съдът няма право да измени обвинението и признае обвиняемата за виновна за престъпление по чл.130, ал.1 от НК, тъй като това

престъпление се преследва само по тъжба на пострадалия, каквато липсва.

КНОС счита, че в случая е неприложима и разпоредбата на чл.387, ал.3 от НПК, защото горечитираните личните влошени отношения между обвиняемата и пострадалата, които изключват „хулигански подбуди“ за извършване на престъплението по чл.130, ал.1 от НК, не представляват „ново обстоятелство“ по смисъла на чл.387, ал.3 от НПК, доколкото като са били известни още на досъдебното производство.

По изложените съображения правилно ДнРС е приложил материалния закон, като е признал обвиняемата за невиновна по обвинението за престъпление по чл.131, ал.1, т.12 вр. с чл.130, ал.1 от НК. Доводите в протеста за неправилността на решението са неоснователни. Не всяка обида и замеряне със стъклена бутилка, при което е причинена лека телесна повреда, представлява лека телесна повреда по хулигански подбуди. Затова и наличието на „хулиганските подбуди“ са предвидени като квалифициран състав на престъплението лека телесна повреда. И при основния състав по чл.130, ал.1 от НК и по квалифицирания –по чл.131, ал.1, т.12 вр. с чл.130, ал.1 от НК, изпълнителното деяние се осъществява с едни и същи действия. Установено е по делото от доказателствата, че от обективна страна, леката телесна повреда е причинена чрез порязване на глезена на пострадалата с парче стъкло, отчутило се при счупване на хвърлената от обвиняемата бутилка на двора. В конкретния случай, това действие и обидните думи, по гореизложените съображения, не дават основание за квалифициране на деянието на обвиняемата като извършено „по хулигански подбуди“

Предвид горните съображения и като не намери основание за отмяна или изменение на решението, КНОС счете, че следва да го потвърди.

Воден от горното и на осн. чл.338 вр. с чл.334, т. 6 от НПК, Кюстендилският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 69/11.04.2022 г., постановено по НАХД № 232/2021 г. по описа на Дупнишкия районен съд.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____